

[Holstein.]

ledende Synspunkt fra Regeringens Side nu ikke burde være, om vi skal have en Dobbelttarif, men man burde ud fra disse Klager slutte: vi skal have Dobbelttarif, og det, der da skal undersøges, er blot, *hvorledes* en Dobbelttarif skal udføres, hvorledes den teknisk skal ordnes.

Men i Stedet for at tage dette Standpunkt svarer den højtærede Statsminister med en flot Henvisning til, at det er nu alligevel et Spørgsmaal, som ikke har aktuel Interesse, og som man passende kan henvide til Traktatkommissionen af 1919. Hvis der er noget, som har ført en skjult og beskedent Tilværelse, og hvis Berettigelse finansielt set tør drages i Tvivl — og ogsaa handelspolitisk tør drages i Tvivl —, turde det være Traktatkommissionen. Naar en Sag som denne af den højtærede Statsminister foreslaas henvist til Traktatkommissionen — jeg ved naturligvis ikke, om det bliver gjort —, saa tror jeg godt, vi med det samme, i alt Fald saa længe denne højtærede Regering har Magten her i Landet, kan holde Begravelsesmesse over hele denne Sag.

Hvad Toldpolitikken angaar, er det i mine Øjne overordentlig glædeligt at se den Frontforandring, der er sket i Socialdemokratiets politiske Stilling. I 1922 stillede man sig fra socialdemokratisk Side, da vi havde den store Diskussion mellem det ærede Medlem Hr. Pinstrup, det ærede Medlem Hr. Drachmann og den højtærede Landbrugsminister om en aktiv Toldpolitik, overmaade velvilligt til en saadan aktiv Toldpolitik. Jeg husker saa tydeligt Ordskifterne den Gang mellem det ærede Medlem Hr. Drachmann og Landbrugsministeren og det ærede Medlem Hr. Pinstrup.

Det ærede Medlem Hr. Borghjerg anbefalede den Gang en aktiv Handelspolitik, raadede til at kaste de gamle Doktriner til Side og blot være frimodig, saa skulde vi nok faa Befolkningen med os i denne Sag. Det var ved Hensyn til den aktive Handelspolitik udadtil selvfølgelig, det var Handelstraktatpolitikken — altsaa hele det Spørgsmaal, som nu er rejst fra konservativ Side. Jeg tillod mig at rejse det igen i Fjor i Forbindelse med Spørgsmaalet: Dobbelttarif, og har gjort det mange Gange for.

Samtidig med, at man ser, at Socialdemokratiets officielle Ledere er saa forstaaende overfor en toldpolitisk Nyorientering, maa jeg jo sige, at den Holdning, der indtages fra de socialdemokratiske Landbrugsrepræsentanters Side i denne Sag, maa give

de Konservative nogen Anledning til Bekymring.

Hovedrepræsentanten for det socialdemokratiske Landbrugsvælgerkorps er jo utvivlsomt det ærede Medlem Hr. Bording. Det er ganske paafaldende at se, at det ærede Medlem Hr. Bording ved den store socialdemokratiske Kongres ovre i Jylland for et Par Maaneder siden — tror jeg det var — sluttede sig varmt til den nye socialdemokratiske Toldpolitik og stemte for den socialdemokratiske Toldresolution; et Par Uger efter paa Husmændenes Delegeretmøde i Aarhus stemte det ærede Medlem Hr. Bording for de radikale Husmænds Frihandelsresolution; og umiddelbart efter, at han havde stemt for denne, tog han ud paa et politisk Vælgermøde og forsvarede igen Socialdemokraternes Toldpolitik. Hvis man ikke vidste bedre, saa maatte man tro, at det ærede Medlem Hr. Bording hørte hjemme paa et konservativt Landsraadmøde.

Dernæst vil jeg gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister om de skattepolitiske Betragtninger, han fremførte forleden Dag under Finanslovbehandlingen. Den højtærede Finansminister fremhævede tre Grundsynspunkter, som jeg tillægger overmaade stor Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet den indirekte Skat.

Den højtærede Finansminister sagde for det første, at den indirekte Beskatning i Øjeblikket repræsenterer en ringere Procent af den samlede Beskatning, end den gjorde før Krigen, og for det andet sagde den højtærede Minister, at der neppe var noget Land i Europa, hvor Trykket af den indirekte Beskatning var saa let som i Danmark, fordi den indirekte Beskatning her i Landet fortrinsvis hviler paa Luksusartikler, og den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at det først og fremmest var Venstre, der havde Æren for at have indført denne Beskatning paa Luksusartikler.

Den højtærede Finansminister nævnte forskellige Luksusartikler og nævnte bl. a. ogsaa Øl. Jeg formoder, at Øl falder ind under det, den højtærede Finansminister gentagne Gange har kaldt: Luksus i videre Forstand. Jeg glæder mig til ved Lejlighed at høre den højtærede Minister sagligt begrunde, hvorfor Øl er Luksus i videre Forstand, men Kaffe, som dog ogsaa er toldbeskattet, ikke er Luksus i videre Forstand.

Jeg maa maaske indskyde her, at en